

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/84/2016
Identifikačné číslo spisu: 5808010018
Dátum vydania rozhodnutia: 08.12.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:5808010018.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba na neverejnom zasadnutí konanom 8. decembra 2016 v Bratislave v trestnej veci obvineného R. V. pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 29. mája 2014, sp. zn. 3To/28/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného R. V. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo z 12. novembra 2013, sp. zn. 4T/2/2008, bol obvinený R. V. uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedené v skutkovej vete výrokovej časti uvedeného rozsudku.

Za to bol R. V. odsúdený podľa § 188 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona súd zaradil obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona obvinenému bol uložený ochranný dohľad na dobu 2 (dvoch) rokov.

Súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 4T/118/2006-172 zo dňa 30.08.2006 vo výroku o treste ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obvineného zaviazal k náhrade škody poškodenému H. E.

vo výške 9002,52 Eur a E. H. 458,74 Eur spoločne a nerozdielne.

Proti vyššie citovanému rozsudku podali odvolania obvinený ako aj prokurátor, o ktorých rozhodol Krajský súd v Žiline rozsudkom z 29. mája 2014, sp. zn. 3To/28/2014, takým spôsobom, že podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, d/, e/, f/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvineného uznal za vinného z obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a odsúdil ho podľa § 188 ods. 3, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil obvinenému ochranný dohľad v rozsahu podľa § 77 ods. 1 Tr. zák. na dobu 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil odvolací súd výrok o treste rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 4T/118/2006 z 30.8.2006, ktorým bol obvinený R. V. uznaný za vinného z trestného činu krádeže podľa § 9 ods. 2, § 247 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1.1.2006, a z trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1.1.2006, a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienčne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 12 mesiacov (ktorého výkon bol neskôr nariadený). Súčasne zrušil všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

A taktiež rozhodol o náhrade škody tak, aby výrok zodpovedal skutkovým a právnym záverom.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal dňa 20. septembra 2016 na Okresný súd Námestovo obvinený R. V. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Martina Zuberca dovolanie, kde ako dovolací dôvod označil dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. c/, g/ Tr. por.

Podľa názoru obvineného bolo jeho právo na obhajobu porušené zásadným spôsobom v dôsledku toho, že pôvodne bol stíhaný pre miernejší skutok, v dôsledku čoho sa úkony vykonávali bez obhajcu, ktorý mu bol ustanovený až po zmene právnej kvalifikácie, a to po piatich mesiacoch, čím zároveň považuje aj vykonané dôkazy za nezákonné.

Ďalej poukázal na výpovede jednotlivých svedkov a príslušnú judikatúru.

Na základe vyššie uvedeného preto obvinený V. navrhol, aby najvyšší súd ako súd dovolací vyslovil rozsudkom, že bol porušený zákon a vec prikázal okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Poškodení ani prokurátor sa, napriek výzve, k dovolaniu obvineného nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že toto bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.).

Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné

odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení, čo celkom zreteľne vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por., resp. aj z ustanovenia § 374 ods. 3 Tr. por. Ako už aj z vyššie uvedeného vyplýva, neslúži teda k revízií a náprave skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 1 Tr. por.). Samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže skúmať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie okolností potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd dôkazy len v obmedzenom rozsahu.

Pokiaľ ide o vyššie spomínanú viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, tak tu treba poznamenať, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. najvyšší súd uvádza, že právo na obhajobu patrí k základným atribútom spravodlivého procesu, zabezpečuje rovnosť zbraní medzi obvineným na jednej strane a prokurátorom na druhej strane. Zákon pre uplatnenie dovolacieho dôvodu predpokladá len zásadné porušenie práva na obhajobu (teda nie každé porušenie práva na obhajobu).

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ možno uplatniť len v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonanie jednotlivých dôkazných prostriedkov. Nemožno ním však napadnúť spôsob hodnotenia dôkazu (jeho vecnosť a obsahovú správnosť).

Čo sa týka dovolania obvineného, tak tu je treba uviesť tú skutočnosť, že ním uvádzané výhrady spadajú pod uplatnený dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. písm. c/, g/ Tr. por.

Ďalej najvyšší súd zdôrazňuje, že ako podmienku pre použitie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/, g/ Tr. por. zákon stanovuje vytýkanie v dovolaní uvádzaných pochybení najneskôr v odvolacom konaní (za predpokladu, že tieto boli dovolateľovi známe už v pôvodnom konaní), a preto bolo potrebné najskôr preskúmať predĺžený spis z tohto pohľadu.

Nad rámec veci je potrebné poukázať na okolnosť, že dôkazy vykonané bez prítomnosti obhajcu boli vykonávané aj následne za jeho prítomnosti.

Nakoľko najvyšší súd zistil, že vyššie spomenutý zákonný predpoklad (§ 371 ods. 3 Tr. por.) v danom prípade splnený nebol, keďže na údajné porušenie práva na obhajobu a nezákonne vykonané dôkazy okresným a krajským súdom obvinený prvýkrát poukázal až v predmetnom dovolaní, nemohol rozhodnúť inak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.